
Prædiken til Skærtorsdag 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Skærtorsdag 1930	4
Skærtorsdag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Skærtorsdag 1930

Skærtorsdag

Prædikedag Skærtorsdag

Prædikedato 17. april 1930

Prædiketekst Johannes 13,1-15

Prædiken ID P170430-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Skærtorsdag. 1930

386 385

382 372

Denne Kalk er den nye Pagt i mit Blod. Saadan lyder de Ord, Børnene har sværest ved at forstaa i Nadverindstiftelsesordene. Det kommer dels af, at der er 2 ukendte gamle Ord i dem: Kalk og Pagt. Men selv om vi siger Bæger og Kontrakt bliver Meningen uklar. Alt det andet forstaas let, at han tog Brødet, det hvide hele Brød foran dem, holdt Bordbøn mens han ærbødigt holdt det i sin Haand (Ærbødighed for Brødet, det kostelige daglige Brød) og han brækkede Stykker af (de kendte jo ikke Bordknive dengang og rakte det rundt), at det var hans Legeme, ja, det forstaar Børnene jo ikke, men det ved de godt, at ingen forstaar, og at det ikke skal forstaas, men det er en hl. Hemmelighed, vi skal tro paa og bøje os for, og at han sagde, at de for Fremtiden skulde bære sig saadan ad og tænke paa ham — at han dernæst tog Vinen og bar sig omtrent ligesaadan ad — ja, det er let at modtage altsammen. Kun disse Ord er højtideligt uigennemsigtige: Denne Kalk er den nye Pagt i mit Blod, som udgydes for eder til Syndernes Forladelse. Lad os nu bede Gud tale til vort Hjerte om disse Ord: denne Kalk er den nye Pagt i mit Blod — og saa i

Morgen om “som udgydes for eder til Syndernes Forladelse. — Der har været talt meget om, om Jesus virkelig vilde bringe en ny Religion, om han var klar over, at det var, hvad der vilde komme ud af hans Liv og Lære: en Kristendom, om han ikke snarere mente, at han var en Profet og Reformator i sit eget Folk og ikke derudover, ex. Jeg er udsendt til de fortabte Faar af Israels Hus — ikke tage Brødet fra Børnene og kaste det for Smaahundene. Nogle har saa ment, at maaske klarede det sig for ham, mens Tiden randt, at han havde et endnu videre Kald end han fra først af mente, at han var ikke Palæstinas, men Jorderiges Frelser og Herre. Lad nu dette være kommen til ham, som det kan — saa er det i hvert Fald saadan, at i Dag, Skærtorsdag, Dagen før Døden, Maaltidet før hans Bøn om hin anden Kalk, han vidste var iskænket ham og som han tiggede sig fri for og saa tømte, da vidste han i hvert Fald, at hans Opgave var større end alle Profeters, nemlig den at stifte en ny Pagt mellem Støvet og Evigheden, en ny Pagt, Bestemmelse, Forhold, ja, et nyt Forhold ml. Menn. og Gud. (Og her er intet, der tyder paa, at Menn. er blot Jøden alene) En ny Pagt — hvor var da den første — den kan vi læse om i Første Mose Bog 17. Hvad er nu Pagten der? At Gud paa sin Side vil være Abrahams Gud, give ham Slægt og Land og være hans Gud og at Abraham paa sin Side skal vandre for Guds Ansigt og være ulastelig. Dette Forhold ml. dem skal betegnes ved Omskærelsen af *hver enkelt*. Ved en Operation af alle Drengbørn vies Pagtens Indgaaelse; som Slaven bærer sin Herres Navn indbrændt, flyder der her Blodet og Abraham og hans Folk har Guds-Tegnet indskaaret paa sig. Dette er den første Pagt ml. Gud og Menn. Jesus ved, at han er kommen for at oprette en ny og dybere. Den var skøn, den første og stærk og streng, men det var dog for en stor Del jordisk Velsignelse, den tilstræbte og Menn. var immer Tjener og Gud Herre. Hvad er nu Jesu nye Pagt? Ja, det er Syndernes Forladelse, det er Gud, der er den ene givende, det er Abrahams Ulastelighed, der nu er en hullet Klædning — det som da den blev til — saa strider Jesus den gaadefulde Kamp for os for at det kunde skiftes om — for at Pagten kunde blive til et Gavebrev — for at vi kunde naa til et Barneforhold til Ham over Stjernerne i Stedet for et Tjener og Slaveforhold — et Forhold, han, Sønnen, gav sit Blod for, og hvis Tegn sættes aandeliggjort i vore Sjæle ved Daabens Renselse og ikke i vort Kød ved vort eget Blods Flyden. Saa gaa igen i Dag ind under den nye Pagt til Syndernes Forladelse og hans Ihukommelse.